

Lezingen: Jesaja 52, 7-10; Hebrëeën 1, 1-6; Johannes 1, 1-18. (Lucas 2)

Terwijl heel wat mensen op onze wereld zich afvragen of de vaccins eindelijk ons bestand maken tegen het coronavirus (en zijn varianten; terwijl heel wat mensen zich afvragen of de vaccins voor hen op tijd voor handen zijn; terwijl arme landen zich afvragen waar ze voldoende geld vandaan halen om de vaccins aan te schaffen, *vieren wij Kerstmis*, een feest van hoop en toekomst. Bij alle onmacht en onzekerheid, bij alle angst en bij alle gevaar bij velen –zeker ook bij jongeren- dat ze het vertrouwen in het leven verliezen, wordt vandaag het goede nieuws herhaald, dat ons *van Godswege een redder* is. Op diens manier van leven, in verbondenheid met zijn en onze hemelse Vader en met zijn medemensen, kunnen wij onze manier van leven afstemmen, kunnen we moed putten om wat ons overkomt te verdragen en elkaar daarbij te helpen.

De geboorte van Jezus is een gebeurtenis geweest waaromheen een heel verhaal gewoven is. Daarin vloeien aarde en hemel in elkaar over. *Hemelse engelen* zijn boden van Godswege; *herders van deze aarde* doen hun werk in het bewaken van hun kudde. *Een menselijk kindje* in de kribbe wordt Emmanuel, een woord dat 'God met ons' betekent. Aarde en hemel ontmoeten elkaar derhalve in de geboorte van het kind Jezus. Benieuwd door wat ze te horen hebben gekregen gaan de herders op zoek. Ze vinden alles zoals het dat door de engel was aangegeven, Maria en Jozef en het kind dat een redder voor alle mensen bedoelt te zijn. Het kind beantwoordt aan de oude verhalen sinds Mozes en de profeten uit de traditie waarin de herders zijn opgegroeid. Van generatie op generatie zijn die verhalen doorverteld. Ze hebben het verlangen en de hoop levend gehouden. Eindelijk heeft God nu zijn belofte vervuld. In Jezus was een kind geboren dat zich zou ontwikkelen tot een mens naar Gods hart. In zijn persoon zou Hij laten zien, dat het kwaad met zijn gevolgen kon worden overwonnen. Hij zou heel ons levenslot doorlopen, zijn vreugde en pijn. Hij zou sterven als wij. Maar uit zijn pijnlijke dood die hem door de machten van het kwaad werd aangedaan zou Hij door God worden opgewekt. Leven en licht zouden de overhand hebben. En degenen die in zijn Naam gedoopt zijn, zouden in zijn leven en licht mogen delen.

Johannes, een van de leerlingen van Jezus, schrijver van het 4e Evangelie, heeft lang kunnen nadenken voordat hij zijn herinneringen opschreef. Hij laat ons weten dat deze Jezus uit God geboren is. Gods Woord is niet bij scheppingswoord gebleven, maar is mens geworden en heeft onder ons gewoond. 'Wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, zulke een heerlijkheid als de Eniggeborene van de Vader ontvangt, vol genade en waarheid'.

Kerstmis in coronatijd. Wij, mensen, zijn beperkt in ons kunnen, onze feestelijkheid en gezelligheid, ons uitgaan en ons ontmoeten. Sommigen worden daar rebels van tot gewelddadigheid toe. Maar toch zijn ook veel mensen zijn door de coronacrisis tot nadenken gekomen. Ze hebben zich de vraag gesteld of onze manier van leven wel zo goed is. Of we zo zouden kunnen doorgaan zoals we deden vóór de coronapandemie?

We kunnen in alle geval dit zeggen: God heeft ons de hand gereikt in *Jezus Christus* en ons *een Mensen-zoon geschonken die model heeft gestaan* als een Mens van mededogen, betrokkenheid, dienstbaarheid, vergeving en trouw. Hij heeft waar hij kon mensen opgetild uit hun pijn en nood, hen geholpen hun kwaad te bestrijden door zijn eigen onbaatzuchtige en liefdevolle benadering, *Hij was en is 'God met ons'*. Wat kunnen we doen in deze coronatijd. We kunnen zoals in alle omstandigheden goede en slechte, ons best doen God hoe langer hoe meer mens te laten worden door Jezus na te volgen in zijn voorbeeldig mens-zijn. Van harte allemaal een Zalig Kerstfeest. AR